

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจกรุงเทพมหานคร

Factors Influencing the Saving Behavior of Private Company Employees in the Central Business District of Bangkok

คชภัค จิรวัชรพล^{1*}, บุญมี ยอมพันธ์², กรรณิกา แสงสุริศรี³, และ คชศักย์ มหารมณ⁴

Kachapak Chiravacharapol¹, Boonmee Yomphan², Kannika Saengsurisri³, and Khotchasak Maharom⁴

^{1*, 2, 3, 4} คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย

^{1*, 2, 3, 4} Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep, Bangkok,
Thailand

Received: May 14, 2024 Revised: October 4, 2024 Accepted: November 1, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม และพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบผลรวมของสัดส่วนกำลังสอง และสถิติวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 – 50 ปี สถานภาพโสด ไม่มีบุตร ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นงานทางด้านงานการตลาด/การขาย ทำงานในระดับปฏิบัติการ (เจ้าหน้าที่/พนักงาน) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อยังปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยตนเองเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการออม จะออมเมื่อมีโอกาสพิเศษ มีความไม่แน่นอนในการออม จำนวนเงินในแต่ละครั้งในการออมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รูปแบบในการออมคือการนำเงินฝากธนาคาร เพื่อใช้ไถ่ถอนฉุกเฉิน ส่วนผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ ± 1.129

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออม พนักงานบริษัทเอกชน เขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ

Abstract

The objective of this research is to study the personal factors influencing saving behavior, the factors affecting saving behavior, and the saving behavior of private company employees in the central business

*Corresponding author. Tel.: 095 4325355

Email address: kachapak.j@mail.rmutk.ac.th

DOI: 10.14456/lartsj.2025.3

district of Bangkok. The sample group consists of 400 private company employees located in Bangkok's central business district. A questionnaire was used as a tool for data collection. Statistics used for data analysis include percentage, mean, standard deviation, chi-square test, and multiple regression analysis. The research findings revealed that the majority of respondents were female, aged between 41 and 50 years old, single, no children, with the bachelor's degree education level. Their job characteristics were in marketing/sales positions at the operational level (officer/employee) with an average monthly income of 20,001 to 40,000 baht, and the average monthly expenses were 10,001 to 30,000 baht. The respondents placed significant importance on social and economic factors overall. They themselves were the main influence on their saving decisions, tend to save on special occasions, experience uncertainty in their saving, and the amount saved each time was less than or equal to 10,000 baht. The form of saving was depositing money in banks for emergency use. The hypothesis testing results was found that personal factors influenced saving behavior with statistical significance at the .05 level. Social and economic factors were significantly related to the saving behavior of private company employees in the central business district of Bangkok at the .05 statistical significance level with a prediction error of 1.129.

Keywords: Saving behavior, Private company employees, Central business district

บทนำ

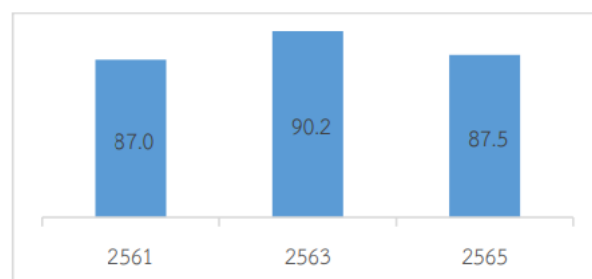
สถานการณ์ในสังคมโลกมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องและซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และผลกระทบจากสงครามที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งซึ่งยังไม่มีแนวโน้มที่จะคลี่คลายในทิศทางที่ดีได้ทำให้ภาวะเศรษฐกิจโลกเกิดการถดถอย รวมทั้งปัญหาของบางประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม

ข้อมูลการเกิดใหม่ของประชากรไทย 5 ปีย้อนหลังมีการลดลงอย่างต่อเนื่อง และมีอัตราการทดแทนต่ำกว่า 2 ปัจจุบันอยู่ที่ 1.2 ขณะที่ในทางกลับกัน ผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า ปี 2561 จำนวน 10.66 ล้านคน ปี 2562 จำนวน 11.13 ล้านคน ปี 2563 จำนวน 11.62 ล้านคน ปี 2564 จำนวน 12.24 ล้านคน และปี 2565 จำนวน 12.69 ล้านคน สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้โครงสร้างประชากรไทย โดยข้อมูลจากสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่า ปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์แล้ว โดยปี 2566 มีผู้สูงวัย 20% วัยแรงงาน 63% และวัยเด็กเพียง 16% และในปี 2583 เข้าสู่ “สังคมสูงอายุระดับสุดยอด” คาดการณ์ว่าจะมีผู้สูงอายุถึง 30% ขณะที่วัยแรงงานลดลงเหลือ 55% และวัยเด็กเพียง 12% [1] (กรุงเทพมหานคร, 2565)

สำหรับประเทศไทยพบว่า การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากร เกิดจากปัญหาอัตราการเกิดน้อยลง ผู้สูงวัยมีอายุยืนยาวมากขึ้น รวมทั้งยังไม่มีแผนรองรับที่เป็นรูปธรรมและผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีฐานะยากจน จากปัญหาดังกล่าวสามารถสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาหลัก ๆ ที่ต่างประเทศนิยมนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางเตรียมรับมือกับสังคมสูงวัยดังนี้ การขยายอายุเกษียณเป็นนโยบายที่สามารถทำได้ในระยะสั้น การส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงวัย การเพิ่มทักษะและจัดหางานที่เหมาะสม การยกระดับคุณภาพชีวิตที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การมีส่วนร่วมและประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ต่อแรงงานเป็นการเพิ่มรายได้ให้ผู้สูงอายุหรือมีการวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณอย่างยั่งยืนผ่านการออมประเภทต่าง ๆ และท้ายที่สุดจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย

ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในปี 2566 ครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 29,030 บาท ส่วนใหญ่ร้อยละ 70. โดยเป็นรายได้จากการทำงาน ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 23,695 บาท ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.1 โดยเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งสิ้น 197,255 บาท ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.7 โดยเป็นหนี้สินซื้อ/เช่าซื้อบ้าน และ/หรือที่ดินสูงสุด และสัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อรายได้ คิดเป็นร้อยละ 81.6 [2] (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2566)

สัดส่วนของคนไทยที่มีการเก็บออมในปี 2565 อยู่ในระดับ ค่อนข้างสูงที่ร้อยละ 87.5 แม้จะลดลงจากครั้งก่อนที่ร้อยละ 90.2 แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่สูงกว่า ปี 2561 ก่อนที่จะเกิดการเกิดสถานการณ์โควิด-19 ทั้งนี้วิธีการในการเก็บออมที่คนไทยส่วนใหญ่เลือกใช้คือ การเก็บออมเป็นเงินสด (ร้อยละ 75.4) การเก็บเงินในบัญชีที่เปิดไว้สำหรับเพื่อออมโดยเฉพาะ (ร้อยละ 53.3) ส่วนการเก็บออมผ่านการลงทุน (ร้อยละ 2.6) ทั้งนี้การเก็บออมเงินพิจารณาจากความเสี่ยงเป็นสิ่งสำคัญ [3] (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงร้อยละของผู้ที่มีการเก็บออมในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

ที่มา: [3] ธนาคารแห่งประเทศไทย (2565) รายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของคนไทย ปี 2565.

<https://www.bot.or.th/content/dam/bot/image/research-and-publications/2565ThaiFLsurvey.pdf>

คนไทยมีพฤติกรรมการออมที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าอดีตไม่ว่าจะเป็น การออมเพื่อใช้จ่ายในช่วงหลังการเกษียณ การออมเพื่อการซื้อบ้าน และการออมเพื่อการศึกษาบุตร แต่สิ่งที่ยังเป็นปัญหาคือ มีเพียงร้อยละ 25 เท่านั้น ที่สามารถวางแผนการออมเพื่อการเกษียณและทำได้สำเร็จตามแผนที่วางไว้ ขณะที่ร้อยละ 34.3 มีการออมเพื่อใช้ในยามเกษียณแต่ไม่สามารถทำได้ตามแผนที่วางไว้ ร้อยละ 21 ได้แต่คิดแต่ยังไม่ได้เริ่มลงมือทำ และร้อยละ 19.7 ยังไม่ได้เตรียมการเพื่อเกษียณอายุเลย แปลว่า ในคน 100 คนจะมีเพียงแค่ 25 คนที่จะเกษียณอายุได้ตามแผน ในขณะที่อีก 75 คนจะเกษียณอายุไม่ได้ กล่าวได้ว่าสังคมไทยมีภูมิคุ้มกันทางการเงินที่ต่ำมาก ดังนั้น ทุกคนต้องตระหนักและลุกขึ้นมารับผิดชอบการเงินของตนเองอย่างจริงจัง ต้องเพิ่มรายได้ ลดการจ่ายที่จะนำไปสู่การก่อหนี้ และต้องเพิ่มระดับการออมให้มากขึ้น ขณะที่ภาครัฐต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้ประชาชนลดการก่อหนี้ และใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างรอบคอบ ไม่บั่นทอนวินัยทางการเงิน และการคลัง [4] (นิภาพันธ์ พูนเสถียรทรัพย์, 2567)

ดัชนีความพร้อมเพื่อการเกษียณ (National Retirement Readiness Index: NRRI) พบว่า ตัวเลขความพร้อมด้านการเงินมีค่าเฉลี่ยของประเทศมีความพร้อมต่ำกว่า 40% ขณะที่ความพร้อมด้านสุขภาพ มีความพร้อมในระดับที่สูงกว่าด้านการเงิน จากการสำรวจการใช้จ่ายของคนสูงวัย พบว่า จำนวนเงินที่จะเพียงพอที่จะอยู่รอดได้หลังเกษียณคือ 3 ล้านบาทต่อคน แต่ปัจจุบันมีการใช้จ่ายกันที่ระดับ 10,000 บาทต่อเดือน ผู้ที่มีส่วนด้านการออมที่สำคัญที่สุด อันดับแรกคือ มีความรู้ถึงประโยชน์ของการออม รองลงมาคือ ภาครัฐ ต้องมีบทบาทในการกำหนดนโยบายสนับสนุนทักษะทางการเงิน โดยเปิดเผยว่า แรงงานในระบบ สามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีให้สูงสุด 15% ของรายได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท แต่ถ้ามีการออมสูงกว่า 30% ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี [5] (พรอนงค์ บุษราตระกูล และคณะ, 2564) ผลการสำรวจภาวะการ

ทำงานของประชากรเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2567 พบว่าผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 59.17 ล้านคน เป็นผู้ที่ยู่ในกำลังแรงงานหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน 39.99 ล้านคน ส่วนผู้ที่ยอยู่นอกกำลังแรงงานหรือผู้ที่ไม่พร้อมทำงาน 19.18 ล้านคน เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเมษายน พ.ศ. 2567 พบว่า ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น 0.05 ล้านคน จาก 39.09 ล้านคน เป็น 39.14 ล้านคน [6] (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567) และผู้ประกันตนมาตรา 33 เดือนเมษายน 2567 มีจำนวน 11.857 ล้านคน [6] (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567)

ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของพฤติกรรมการออมของประเทศไทย จึงได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ นำไปเป็นแนวทางการปรับปรุงและการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างความยั่งยืนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีความต้องการถือเงินของจอห์น เมนาร์ด เคนส์ (The Keynesian Theory of Money Demand)

ตามทฤษฎีของ John Maynard Keynes (1936) ได้อธิบายถึงความต้องการถือเงิน (Demand for money) หรืออุปสงค์ต่อการถือเงินและอุปทานของเงิน (Supply for Money) ในระบบเศรษฐกิจนั้นมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย ด้านอุปสงค์ต่อการถือเงินนั้น เคนส์ให้แนวคิดไว้ 3 ประการ คือ

1.1 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน (Transaction Demand for Money) ประชาชนและหน่วยธุรกิจย่อมมีความจำเป็นต้องถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน สำหรับผู้บริโภคนั้นการถือเงินประเภทนี้จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้โดยที่รายได้จะเป็นตัวที่สมมติให้เป็นเครื่องวัดปริมาณของรายจ่าย และระยะเวลาที่จะจ่ายเงินสดใหม่เป็นสำคัญ ดังนั้น อุปสงค์ต่อการถือเงินเพื่อการใช้จ่ายประจำวันจะขึ้นอยู่กับรายได้และความสัมพันธ์กันในเชิงบวก และยังขึ้นกับอัตราดอกเบี้ยที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบอีกด้วย

1.2 ความต้องการถือเงินเพื่อไยยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money) บุคคลยังมีความต้องการถือเงินในกรณีฉุกเฉินเนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายได้และรายจ่ายในอนาคตที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ เช่น ค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาพยาบาลเนื่องจากเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ค่าใช้จ่ายค่าซ่อมแซมต่าง ๆ หรือกรณีว่างงาน ส่วนในกรณีของธุรกิจอาจจะเกิดรายรับที่จะได้ไม่แน่นอนไปตามเป้าหมาย เป็นต้น ความต้องการถือเงินเพื่อไยยามฉุกเฉินนี้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับรายได้และความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในทิศทางตรงกันข้าม ถ้าหากอัตราดอกเบี้ยสูง ถึงระดับหนึ่งความต้องการถือเงินไยยามฉุกเฉินจะลดลง

1.3 ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand for Money) การถือเงินประเภทนี้ของบุคคลหรือหน่วยธุรกิจจะมากหรือน้อยขึ้นกับระดับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและการคาดคะเน การเปลี่ยนแปลงระดับอัตราดอกเบี้ยในอนาคต [7] Keynes, J.M. (1936)

2. การออมและพฤติกรรมการออม

การออม หมายถึงการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เมื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำ การออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์ สัดส่วนที่เหมาะสมควรออมเงินประมาณ 1 ใน 4 ของรายได้แต่ละเดือน [3] (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565)

พฤติกรรมการออม หมายถึง จำนวนเงินออมที่กันจากรายได้มา เก็บสะสมไว้เพื่อมีไว้ใช้จ่ายในอนาคต โดยการออมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของเงินต้น โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของเงินต้นเป็นสำคัญ [8] (ศิริวิช กรธนาเพ็ญ, 2560)

3. เขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร (Central Business District: CBD) หมายถึง เป็นที่ตั้งขององค์กรธุรกิจและหน่วยงานสำคัญต่าง ๆ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานครบถ้วน การคมนาคมสะดวกสบาย พื้นที่ขนาดใหญ่เพื่อการพาณิชย์ พื้นที่สาธารณะของชุมชน และการเติบโตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่สี่ลม สาทร ถนนพระรามที่ 4 เพลินจิต ถนนวิทยุ โอโศกมนตรี สุขุมวิท (ช่วงต้นถึงซอยสุขุมวิท 24) สยาม ราชเทวีและชิดลม [9] (CBRE, 2566)

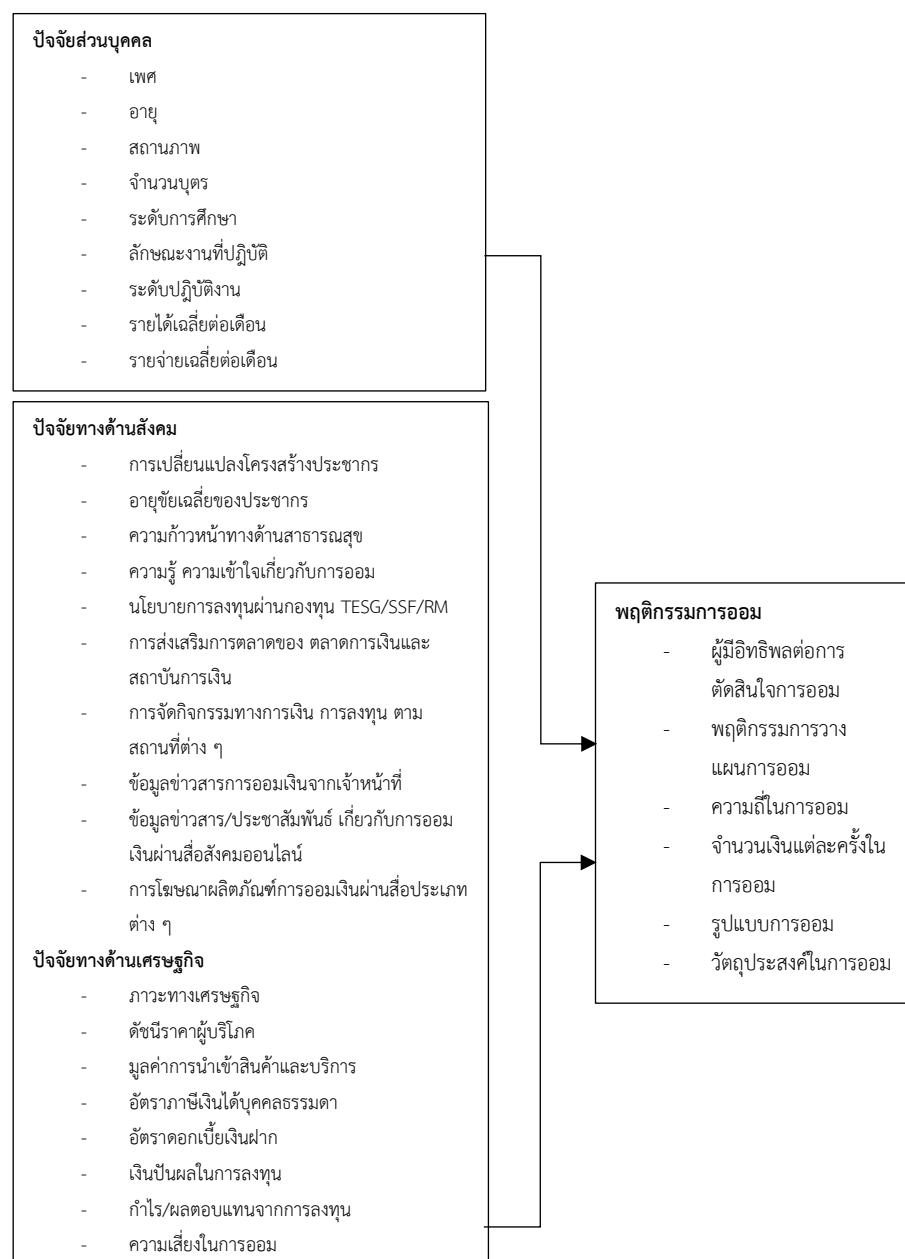
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

[10] ขจรเกียรติ เพียรสร้าง (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออม และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด กลุ่มตัวอย่างคือ สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด ประเภทสามัญ จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบบชั้นภูมิและการสุ่มแบบง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20 - 29 ปี มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีชั้นยศจ่าตรี-จ่าเอก มีอายุรับราชการตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป มีรายได้ 10,000 - 15,000 บาท มีรายจ่ายภายในครัวเรือนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5,000 - 10,000 บาท มีสมาชิกในครัวเรือน 3 คน ส่วนใหญ่มีผู้อุปการะ พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด พบว่าปริมาณการออมค่าหุ้นสหกรณ์ต่อเดือน 500 - 1,000 บาท ส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมไว้นอกจากการออมค่าหุ้นสหกรณ์ วัตถุประสงค์ในการออมของสมาชิกสหกรณ์คือออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมากที่สุด มีการออมในรูปแบบเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) และเหตุผลที่เลือกออมกับสหกรณ์มากที่สุดคือเพื่อให้สหกรณ์มีเงินหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ารายได้และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด ด้านวัตถุประสงค์การออม รูปแบบการออม และปริมาณการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด ทั้งวัตถุประสงค์การออม รูปแบบการออม และปริมาณการออม

[11] เบญญาภา สุขนิก (2562) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research method) ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 400 ตัวอย่าง และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติขั้นพื้นฐานและการทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อการออมโดยการใช้สมการถดถอยเชิงเส้นตรง (Linear Regression) ผลการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมพบว่าพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิง ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอายุงาน 1-3 ปี และเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ มีการออมเงินต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเป็นการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน แต่ด้วยจำนวนรายได้(ต่อเดือน)ยังมีไม่มากพอ

[12] Yang Zhengsen (2564) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงาน Generation Z มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการออมของพนักงาน Generation Z เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากตัวอย่างที่มีอายุ 18 – 25 ปี จำนวน 400 คน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent Sample t-test ANOVA และ Pearson Correlation ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนเงินออมน้อยกว่า 10,000 บาท มีเงินฝากที่สถาบันการเงิน มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยผลตอบแทน และการตัดสินใจในการออมอยู่ในระดับมาก และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจในการออมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้ที่มีเพศอาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจในการออมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าปัจจัยส่วนประสมการตลาด และปัจจัยผลตอบแทน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการออมอยู่ในระดับสูง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง พนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานครซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จึงได้ใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน [13] (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2544) ด้วยสูตรใช้สูตรของ W.G. Cochran ดังนี้ $n = Z^2/4e^2$ โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง Z = ระดับความเชื่อมั่นคือ 1.96 (โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95%) e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ = 0.05 เมื่อแทนค่าสูตร $n = (1.96)^2 / (4)(0.05)^2 = 384.16$ คน และเพื่อสะดวกต่อการจัดเก็บข้อมูลจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูลเท่ากับ 400 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ครอบคลุมทั้งหมด 10 พื้นที่ จะได้กลุ่มตัวอย่างพื้นที่ละ 40 คน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล การศึกษาวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยสร้างจากทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวัดคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

การวัดความเที่ยงตรงของข้อมูล (Validity) นำเครื่องมือในการเก็บข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) โดยได้ค่าความเที่ยงตรงของข้อมูลมากกว่า 0.5

การทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบร็ค จำนวน 30 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าในเอกสาร บทความ งานวิจัย และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และพฤติกรรมการออม

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ใช้สถิติ Chi-square

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร โดยประกอบด้วยปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ใช้สถิติ Multiple Linear Regression

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย จากผลการศึกษาข้อมูลเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

1.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติค่าร้อยละ พบว่า เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.3 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 32.8 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 และอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาคือ สมรส คิดเป็นร้อยละ 35.3 และหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ ไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาคือ มีจำนวนบุตร 1 - 2 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และมีจำนวนบุตรตั้งแต่ 3 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.3 และอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ ลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นงานทางด้านการตลาด/การขาย คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาคือ งานประสานงาน/งานธุรการ/งานจัดซื้อ คิดเป็นร้อยละ 14.3 และงานบริการลูกค้า คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตามลำดับ ทำงานในระดับปฏิบัติการ (เจ้าหน้าที่/พนักงาน) คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคือ ระดับผู้บริหารระดับต้น (หัวหน้างาน) คิดเป็นร้อยละ 24.5 และระดับผู้บริหารระดับกลาง (ผู้จัดการ) คิดเป็นร้อยละ 24.5 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาคือ 40,001 – 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.3 และตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตามลำดับ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ 30,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.0 และตั้งแต่ 70,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

1.2 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square พบว่า

- ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ระดับปฏิบัติงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถจำแนกปัจจัยในแต่ละด้านได้ดังนี้

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละเพศ พบว่าส่วนใหญ่เพศหญิงมีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมมากกว่าเพศชาย และพบว่าเพศชายมีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด และเพศหญิงมีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงอายุ พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุ 41 – 50 ปี รองลงมาคือ อายุ 31 – 40 ปี และอายุ 21 – 30 ปี ตามลำดับ และพบว่าผู้ที่มีอายุ 21 – 30 ปี อายุ 31 – 40 ปี และอายุ 41 – 50 ปี มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการอมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด และผู้ที่มีอายุ 51 – 60 ปี มีพฤติกรรมการออมแต่ละครั้งในการออมตั้งแต่ 25,001 บาทขึ้นไปมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละสถานภาพ พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพโสด รองลงมาคือ สมรส และหม้าย/หย่าร้าง ตามลำดับ และพบว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และหม้าย/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละจำนวนบุตร พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีจำนวนบุตร รองลงมาคือ มีจำนวนบุตร 1 – 2 คน และมีจำนวนบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ตามลำดับ และพบว่าผู้ที่ไม่มีจำนวนบุตร มีจำนวนบุตร 1 – 2 คน และมีจำนวนบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p-value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี และอนุปริญญา/ปวส. ตามลำดับ และพบว่าการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมเป็นจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในลักษณะการตลาด/การขาย รองลงมาคือ งานประสานงาน/งานธุรการ/งานจัดซื้อ และงานบริการลูกค้า ตามลำดับ และพบว่าผู้ปฏิบัติงานในลักษณะงานทรัพยากรบุคคล งานกฎหมาย งานการเงิน/บัญชี การตลาด/การขาย งานคอมพิวเตอร์/IT งานบริการลูกค้า งานวิศวกรรม/สถาปัตยกรรม และงานประสานงาน/งานธุรการ/งานจัดซื้อ มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับปฏิบัติงาน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละระดับปฏิบัติงาน พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการ (เจ้าหน้าที่/พนักงาน) รองลงมาคือ ผู้บริหารระดับต้น (หัวหน้างาน) และผู้บริหารระดับกลาง (ผู้จัดการ) ตามลำดับ และพบว่าผู้ที่ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการ (เจ้าหน้าที่/พนักงาน) ผู้บริหารระดับต้น (หัวหน้างาน) และผู้บริหารระดับกลาง (ผู้จัดการ) มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมเป็นน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด ส่วนผู้ที่ปฏิบัติงานระดับผู้บริหารระดับสูงมีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมตั้งแต่ 25,001 บาทมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท รองลงมาคือ 40,001 – 60,000 บาท และตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ และพบว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท 20,001 – 40,000 บาท และ 40,001 – 60,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด ส่วนผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 – 80,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออม 20,001 – 25,000 บาทมากที่สุด และผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมตั้งแต่ 25,001 บาทมากที่สุด

- ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p - value) เท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยเดือน 10,001 – 30,000 บาท รองลงมาคือ 30,001 – 50,000 บาท และตั้งแต่ 70,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ และพบว่าผู้ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และ 10,001 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด ส่วนผู้ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 50,000 บาท มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออม 10,001 – 15,000 บาท และผู้ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 50,000 – 70,000 บาท และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 70,001 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการออมเงินแต่ละครั้งในการออมตั้งแต่ 25,001 บาทมากที่สุด

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยในการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยทางสังคม

ปัจจัยทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร	4.30	.634	มากที่สุด
อายุเฉลี่ยของประชากร	4.12	.635	มาก
ความก้าวหน้าทางด้านสาธารณสุข	4.09	.749	มาก
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม	4.22	.709	มากที่สุด
นโยบายการลงทุนผ่านกองทุน TESSG/SSF/RMF	3.99	.785	มาก
การส่งเสริมการตลาดของ ตลาดการเงินและสถาบันการเงิน	4.03	.581	มาก
การจัดกิจกรรมทางการเงิน การลงทุน ตามสถานที่ต่าง ๆ	4.01	.784	มาก
ข้อมูลข่าวสารการออมเงินจากเจ้าหน้าที่	3.81	.766	มาก
ข้อมูลข่าวสาร/ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการออมเงินผ่านสื่อสังคมออนไลน์	3.99	.795	มาก
การโฆษณาผลิตภัณฑ์การออมเงินผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ	3.98	.759	มาก
ค่าเฉลี่ยของปัจจัยทางสังคม	4.05	.474	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า พนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญในการออม ด้านปัจจัยทางสังคม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาปัจจัยในแต่ละข้อพบว่า พนักงานบริษัทเอกชน ให้ความสำคัญในการออม ด้านปัจจัยทางสังคม ในข้อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และข้อความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$ และ 4.22) และปัจจัยทางสังคมในรายข้ออื่น พนักงานบริษัทเอกชน ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยในการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ภาวะทางเศรษฐกิจ	4.45	.709	มากที่สุด
ดัชนีราคาผู้บริโภค	4.20	.757	มาก
มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ	3.94	.750	มาก
อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	4.24	.735	มากที่สุด
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	4.17	.790	มาก
เงินปันผลในการลงทุน	4.35	.781	มากที่สุด
กำไร/ผลตอบแทนจากการลงทุน	4.48	.704	มากที่สุด
ความเสี่ยงในการออม	4.32	.716	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยของปัจจัยทางเศรษฐกิจ	4.16	.434	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า พนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญในการออม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับสำคัญมาก ($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณาปัจจัยในแต่ละข้อพบว่า พนักงานบริษัทเอกชน ให้ความสำคัญในการออม ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ในข้อกำไร/ผลตอบแทนจากการลงทุน ข้อภาวะทางเศรษฐกิจ ข้อเงินปันผลในการลงทุน ข้อกำไร/ผลตอบแทนจากการลงทุน ข้อความเสี่ยงในการออม และข้ออัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48, 4.45, 4.35, 4.32$ และ 4.24) และปัจจัยทางเศรษฐกิจในรายข้ออื่น ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติในการทดสอบคือ Multiple Linear Regression โดยใช้วิธี Enter ครั้งที่ 1

ผลการวิเคราะห์ครั้งที่ 1 พบว่า ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .675 และสามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 45.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ ± 1.129 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่าปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อายุ รายได้ของประชากร นโยบายการลงทุนผ่านกองทุน TESSG/SSF/RMF ภาวะทางเศรษฐกิจ อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินปันผลในการลงทุน และความเสี่ยงในการออม ไม่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการออมในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออมได้ ส่วนปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ความก้าวหน้าทางด้านสาธารณสุข และความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม การส่งเสริมการตลาดของตลาดการเงินและสถาบันการเงิน การจัดกิจกรรมทางการเงิน การลงทุน ตามสถานที่ต่าง ๆ ข้อมูลข่าวสารการออมเงินจากเจ้าหน้าที่ ข้อมูลข่าวสาร/ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการออมเงินผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การโฆษณาผลิตภัณฑ์การออมเงินผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ดัชนีราคาผู้บริโภค มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และกำไร/ผลตอบแทนจากการลงทุน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทำทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ใช้สถิติในการทดสอบคือ Multiple Linear Regression โดยใช้วิธี Enter โดยขจัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออก แล้วทำการวิเคราะห์ผลด้วยวิธีเดิมเป็นครั้งที่ 2 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจํานวนเงินแต่ละครั้งในการออม

ค่าคงที่/ปัจจัย	B	Std. Error	Beta	t	p-value
ค่าคงที่ (Constant)	-1.885	.643		-2.932	.004
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร (X1)	-.801	.162	-.339	-4.950	.000
ความก้าวหน้าทางด้านสาธารณสุข (X3)	.535	.121	.268	4.403	.000
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม (X4)	-.371	.120	-.176	-3.089	.002
การส่งเสริมการตลาดของตลาดการเงินและสถาบันการเงิน (X6)	.577	.140	.224	4.124	.000
การจัดกิจกรรมทางการเงิน การลงทุน ตามสถานที่ต่าง ๆ (X7)	.596	.107	.312	5.594	.000
ข้อมูลข่าวสารการออมเงินจากเจ้าหน้าที่ (X8)	-1.193	.140	-.611	-8.537	.000
ข้อมูลข่าวสาร/ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการออมเงินผ่านสื่อสังคม					
ออนไลน์ (X9)	2.082	.192	1.106	10.831	.000
การโฆษณาผลิตภัณฑ์การออมเงินผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ (X10)	-1.419	.163	-.720	-8.706	.000
ดัชนีราคาผู้บริโภค (X12)	-.458	.121	-.232	-3.802	.000
มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ (X13)	.304	.091	.152	3.322	.001
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก (X15)	-1.885	.643		-2.932	.004
กำไร/ผลตอบแทนจากการลงทุน (X17)	-.801	.162	-.339	-4.950	.000
SE _{est} = ±1.129					
R = .669 R ² = .448 F = 26.144 p-value = .000					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ครั้งที่ 2 พบว่า ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจํานวนเงินแต่ละครั้งในการออม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .669 และสามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 44.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ ±1.129 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งหมดมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมการพยากรณ์พฤติกรรมการออมในข้อจํานวนจํานวนเงินแต่ละครั้งในการออม เมื่อนำปัจจัยทุกข้อเข้าสมการ (Enter) ในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้

$$Y' = -1.885 - .801X_1 + .535X_3 - .371X_4 + .577X_6 + .596X_7 - 1.193X_8 + 2.082X_9 - 1.419X_{10} - .458X_{12} + .304X_{13} - 1.885X_{15} - .801X_{17}$$

3. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการออมส่วนใหญ่ คือ ตนเอง คิดเป็นร้อยละ 92.0 รองลงมาคือ คู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 5.0 และหัวหน้างาน/ผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ พฤติกรรมการวางแผนการออมส่วนใหญ่ คือ ออมเมื่อมีโอกาสพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ออมก่อนหักค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 26.0 และออมหลังหักค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตามลำดับ ความถี่ในการออมส่วนใหญ่ คือ ไม่นาน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคือ รายเดือน คิดเป็นร้อยละ 32.- และ รายปี คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ จำนวนเงินแต่ละครั้งในการออมส่วนใหญ่ คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 25,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.8 และ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.8 ตามลำดับ รูปแบบการออมส่วนใหญ่คือ เงินฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมาคือ เงินสด คิดเป็นร้อยละ 19.9 และ ประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ และวัตถุประสงค์ในการออมส่วนใหญ่คือ ยามฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ การซื้ออสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 26.6 และการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาข้อมูลพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 – 50 ปี สถานภาพโสด ไม่มีบุตร ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นงานทางด้านงานการตลาด/การขาย ทำงานในระดับปฏิบัติการ (เจ้าหน้าที่/พนักงาน) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท ให้ความสำคัญในการออมด้านปัจจัยทางสังคมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และข้อความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออมอยู่ในระดับมากที่สุด พร้อมกับให้ความสำคัญในการออมด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก โดยเฉพาะภาวะทางเศรษฐกิจ อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินปันผลในการลงทุน กำไร/ผลตอบแทนจากการลงทุน และความเสี่ยงในการออม อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการออม พบว่าตนเองเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการออม จะออมเมื่อมีโอกาสพิเศษ โดยมีความไม่แน่นอนในการออม จำนวนเงินในแต่ละครั้งในการอมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รูปแบบในการออมคือการนำเงินฝากธนาคาร เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน จะเห็นได้ว่า พนักงานบริษัทเอกชนถึงแม้จะมีรายได้เพียงใดก็จะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น และจะทำให้เหลือเป็นเงินออม เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน ดังนั้นจึงทำให้มีการออมที่ไม่แน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [11] เบญญาภา สุขนิกร (2562) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร กล่าวว่า พนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาปริญญาตรี และเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ มีการออมเงินต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเป็นการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน แต่ด้วยจำนวนรายได้ (ต่อเดือน) ยังมีไม่มากพอสอดคล้องกับทฤษฎีของ [7] Keynes, J.M. (1936) กล่าวว่า บุคคลยังมีความต้องการถือเงินในกรณีฉุกเฉินเนื่องจากรายรับและรายจ่าย ของแต่ละบุคคลไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน ทั้งนี้เพราะความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายได้และรายจ่ายในอนาคตที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ และสอดคล้องกับรายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2565 ของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า คนไทยตระหนักและเห็นความสำคัญของการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินเพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ระดับปฏิบัติงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ในข้อจำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานบริษัทเอกชนทั้งเพศหญิงและเพศชาย อายุ 21 – 50 ปี สถานภาพโสด สมรส หม้าย/หย่าร้าง ทั้งที่ไม่มีจำนวนบุตร จนถึงผู้ที่มีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จนถึงสูงกว่าปริญญาตรี ปฏิบัติงานในสายงานบุคคล กฎหมาย การเงิน/บัญชี การตลาด/การขาย คอมพิวเตอร์/IT บริการลูกค้า วิศวกรรม/สถาปัตยกรรม ประสานงาน/ธุรการ/งานจัดซื้อ ที่ทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ (เจ้าหน้าที่/พนักงาน) ผู้บริหารระดับต้น (หัวหน้างาน) ผู้บริหารระดับกลาง (ผู้จัดการ) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 – 60,000 บาท และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการออมในแต่ละครั้งน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จะเห็นได้ว่า พนักงานบริษัทเอกชนในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ ยังมีความสามารถในการออมที่อยู่ในจำนวนไม่มาก ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล

โดยเฉพาะสถานภาพ จำนวนบุตร และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [10] จอร์เกียรีตี เพียร์สร้าง (2560) พบว่า รายได้และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด ด้านวัตถุประสงค์การออม รูปแบบการออม และปริมาณการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ความก้าวหน้าทางด้านสาธารณสุข ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม การส่งเสริมการตลาดของตลาดการเงินและสถาบันการเงิน การจัดกิจกรรมทางการเงิน การลงทุน ตามสถานที่ต่าง ๆ ข้อมูลข่าวสารการออมเงินจากเจ้าหน้าที่ ข้อมูลข่าวสาร/ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการออมเงินผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การโฆษณาผลิตภัณฑ์การออมเงินผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ดัชนีราคาผู้บริโภค มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และกำไร/ผลตอบแทนจากการลงทุน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานครจะขึ้นอยู่กับสภาพของสังคม และเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะเรื่องความก้าวหน้าทางด้านสาธารณสุข การส่งเสริมการตลาดของตลาดการเงินและสถาบันการเงิน การจัดกิจกรรมทางการเงิน การลงทุน ตามสถานที่ต่าง ๆ ข้อมูลข่าวสาร/ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการออมเงินผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ ซึ่งทำให้พนักงานบริษัทเอกชนสามารถมีเงินออมไปใช้ประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น ใช้ในยามฉุกเฉิน ซื้อสิ่งหามิตรทรัพย์ หรือการลงทุน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [12] Yang Zhengsen (2564) พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาด และปัจจัยผลตอบแทน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการออมอยู่ในระดับสูง

จากผลการศึกษาข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการออมคือ ตนเอง พฤติกรรมวางแผนการออม คือ ออมเมื่อมีโอกาสพิเศษ ความถี่ในการออม คือ ไม่นานจน จำนวนเงินแต่ละครั้งในการออม คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รูปแบบการออมคือ เงินฝากธนาคาร และวัตถุประสงค์ในการออมคือ ยามฉุกเฉิน มีความสัมพันธ์กับรายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2565 ของ [3] ธนาคารแห่งประเทศไทย (2565) คนไทยส่วนใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบและตัดสินใจเรื่องการใช้เงินของตนเองหรือครัวเรือน พฤติกรรมในด้านการตั้งเป้าหมายระยะยาวที่ไม่ดี การจัดสรรเงินก็ยังทำได้ไม่ดี การเก็บออมเป็นเงินสดและการเก็บเงินในบัญชีที่เปิดไว้สำหรับเพื่อออมโดยเฉพาะ

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนข้อมูลทางด้านข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญทั้งเพศชาย ช่วงอายุ ที่มาก สถานภาพโสด และไม่มีบุตร องค์กรควรมีการนโยบายหรือมาตรการในการจูงใจให้มีพฤติกรรมการออมมากขึ้น เช่น การทำการประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงความรู้ ความสำคัญ ประโยชน์จากการออมทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว การให้สวัสดิการด้านอื่น ๆ รวมทั้งมาตรการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การให้สิทธิพิเศษทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การลดหย่อนค่าแรงงาน สวัสดิการของประกันสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยเกษียณ

2. พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน ภาครัฐและเอกชนทำการสื่อสารประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ถึงความสำคัญของปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจเพื่อประกอบการตัดสินใจในการการออมประเภทต่าง ๆ และการวางแผนทางการเงินในอนาคต

3. พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน องค์กรควรมีการส่งเสริมพฤติกรรมการออมทั้งภาคบังคับและภาคสมัครใจให้กับพนักงาน เช่น สวัสดิการการออมกับธนาคารหรือสถาบันการเงินต่าง ๆ โดยให้ดอกเบี้ยเงินฝากพิเศษ จัดรูปแบบการออมให้ตรงกับความต้องการของพนักงาน การเพิ่มเงินสมทบในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จูงใจในการออมเพิ่มขึ้น รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐควรมีการมาตรการภาคบังคับและภาคสมัครใจให้มีพฤติกรรมการออมเพิ่มขึ้น โดยมีการจัดรูปแบบ

การออมให้หลากหลายตามความเหมาะสมกับรายได้และรายจ่าย เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงิน และระบบการเงินโดยรวมของประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาวอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งถัดไป

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มประชากร ในเขตพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจ กรุงเทพมหานครเท่านั้น คณะผู้วิจัยเล็งเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าการออมที่มากขึ้นโดยครอบคลุมทุกภาคส่วน จึงเสนอแนะหัวข้อทำวิจัย

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในประเทศไทย
2. แนวทางการแก้ไขปัญหาระบบสวัสดิการของรัฐและองค์กรของประเทศที่พัฒนาแล้ว
3. มาตรการทางภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความพร้อมทางการเงินก่อนเข้าสู่วัยเกษียณ

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรุงเทพธุรกิจ. (2565). 'ไทยเจอวิกฤติโครงสร้างประชากร' เริ่มขาดแรงงาน เลี้ยงจนตอนแก่.
<https://www.bangkokbiznews.com/health/public-health/1062925>
- [2] สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2566 ทัวระชาอาณาจักร.
https://www.nso.go.th/nsoweb/storage/survey_detail/2024/20240702120458_45133.pdf
- [3] ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). รายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2565.
<https://www.bot.or.th/content/dam/bot/image/research-and-publications/2565ThaiFLsurvey.pdf>
- [4] นิภาพันธุ์ พูนเสถียรทรัพย์. (2567). คนไทยพร้อมแค่ไหน เรื่องจัดการเงิน. <https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/retirement-plan/deposit-preparation-for-money-management-for-thai.html>
- [5] พรอนงค์ บุษราตระกูล, ณรงค์ฤทธิ์ อัสวเรืองพิภพ, อนิรุต พิเสฏฐศลาศัย, รุ่งเกียรติ รัตนบานชื่น, รัฐชัย ศีลาเจริญ และธนิต แซ่ซื่อ. (2564). *ดัชนีความพร้อมเพื่อการเกษียณ: การจัดทำ และการประยุกต์ใช้เชิงนโยบาย*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [6] สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2567). *สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (เดือนพฤษภาคม 2567)*.
https://www.nso.go.th/nsoweb/storage/survey_detail/2024/20240613133523_65683.pdf
- [7] Keynes, J.M. (1936). *The general Theory of Employment, Interest and Money*. Harcourt Brace Jovanovich.
- [8] ศิวัช กรุณาเพ็ญ. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y*. [การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [9] CBRE. (2566). <https://property.cbre.co.th/th>
- [10] ขจรเกียรติ เพียรสร้าง. (2560). *พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์นาวิกโยธิน จำกัด*. [งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [11] เบญญาภา สุขนิก. (2562). *พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร*. [การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [12] Yang Zhengsen. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงาน Generation Z*. [การศึกษารายบุคคลบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Yang.Zhen.pdf>
- [13] กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2544). *หลักสถิติ (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.